

PIŠE MIRJANA KUČER

GLAS SA ŽENSKE SCENE BISMO LI DANAS UOPĆE VODILI POLEMIKE O ZDRAVSTVENOM ODGOJU DA

Protiv koga ustaje Katolička crkva? Ili tko i zašto ne prihvaća zdravstveni odgoj u školama? Zašto nema jasnije reakcije Vlade? Zašto se nije oglasio Vladin Ured za ravnopravnost spolova? Zašto je pitanje zdravstvenog odgoja bitno pitanje javne polemike, a pitanje rekordne nezapostvenosti prihvaćamo kao statističku činjenicu? Bismo li danas uopće vodili polemike oko zdravstvenog odgoja da su rodni studiji uvedeni na naša sveučilišta kako bi se obrazovao i nastavnički kadar po pitanjima rodne ravnopravnosti?

Najžešći zagovornik protiv zdravstvenog odgoja je dakako Crkva. Glas protiv dolazi iz njezinih najviših struktura i ne posustaje, plašeci ljude pričama o moralnom krah i ugroženosti čistoće nacije tobožnjom nadolazećom vladavinom istospolnih parova, a

zapravo se boje vladavine žena, koje se ne mire s nametnutom podređenom ulogom u obitelji i društvu.

Istina, u glasu protiv razuma čuje se i glas nekih žena. Onih koje deklarativno prihvaćaju retraditionalizaciju i, svjesno ili ne, negiraju činjenicu da su im upravo žene koje zagovaraju rodne teorije svojom borbom i nastojanjima osigurale napredovanje u privatnom i javnom životu. Nedavno se tako, u vezi sa zdravstvenim odgojem, oglasila i Zajednica žena HDZ-a "Katarina Zrinski". Predsjednica te Zajednice nazvala je uvođenje zdravstvenog odgoja ultimatumom bez demokratske javne ra-

sprave. No, zapitajmo se što to drastično mijenja zdravstveni odgoj u kurikulumu za osnovne i srednje škole, a da je o tome potrebno javno raspravljati ili odlučivati na referendumu. Kolika je to snaga poruke kroz nekoliko sati zdravstvenog odgoja da će promijeniti "svjetonazor i narav obitelji"? Ili sve to skupa zapravo nema nikakve veze s uvođenjem zdravstvenog odgoja i rodnom osjetljivošću, odnosno primjenom načela ravnopravnosti u školskom programu?

Kritičari uvođenja zdravstvenog odgoja idu tako daleko da pozivaju na otpor rodnoj teoriji. Takvim populističkim pristupom i ne-

odgovornim nastupima još jednom šalju pljusk obrazovanju, znanosti i stručnosti i potvrđuju praksu njegovanu u posljednjih 20 godina po kojoj svi mogu sve. Traži se da se školski kurikulum prilagodi zaključcima javne rasprave, kao da su ga pisali izvanzemaljci, a ne stručnjaci i stručnjakinje. A sve to da bi se spriječilo prijetće mijenjanje svjetonazora i naravi obitelji. Koje obitelji? One u kojoj mama kuha i pere čarape, te zajedno s kćerkom servira ručak, u tri popodne nakon škole i posla dok tata radi (ili čita novine i razmišlja o sportu i politici), a mlađi braco se bezbrizno igra autićima?

U glasu protiv razuma čuje se i glas žena, poput onoga predsjednice Zajednica žena HDZ-a 'Katarina Zrinski'. One deklarativno prihvaćaju retraditionalizaciju i, svjesno ili ne, negiraju činjenicu da su im upravo žene koje zagovaraju rodne teorije svojom borbom i nastojanjima osigurale napredovanje u privatnom i javnom životu

Mirjana Kučer iz "Domina"

SU RODNI STUDIJI UVEDENI NA NAŠA SVEUČILIŠTA?

Napad na ustavne vrijednosti RH

Ponašanje Crkve nam pokazuje da zapravo najbolje pliva u neznanju. Vjerski fundamentalisti, islamski, katolički ili pravoslavni, ili bilo koji drugi, ujedinjeni su u kritici teorije roda koja za njih ponajprije znači priznavanje gay brakova. No, tako zloupotrebljavaju teorije roda i manipuliraju seksualnim i reproduktivnim pravima žene, što u konačnici samo potvrđuje pogubljenost Crkve i njezin otpor promjenama odnosa žena i muškaraca u društvu.

S druge strane, ne čudi što nema ni jasnije reakcije Vlade. Jer i Vladi, koja ne nalazi odgovor na produbljivanje ekonomske krize, i Crkvi, koja

brani patrijarhalnu ulogu žene kao sluškinje muškarcu i obitelji, odgovara vraćanje žene u stereotipnu ulogu majke i domaćice kojoj ne pripada prostor javnog, dakle ni područje svijeta rada, a ni politike.

U sveopćem strahu za zdravstveni odgoj i rodnu osviještenost djece koja prihvaćaju različitosti, imamo apsurdnu situaciju da protiv načela ravnopravnosti, na temelju kojeg je osnovana ženska sekcija u jednoj političkoj stranci, ustaje upravo predsjednica te sekcije!

Zaboravili smo da su rodne uloge, među ostalim, stvar društvenih vrijednosti i da se mijenjaju. Zvuči možda smiješno, ali 20-ih godina proš-

log stoljeća prva Splićanka koja je odjenula hlače bila je uhićena. Jesu li oni koji zagovaraju očuvanje tradicionalnih vrijednosti, ujedno zagovornici povratka na ovakav odnos prema ženi? I na kraju, nerazumljiv je izostanak reakcije Ureda za ravnopravnost spolova i lokalnih povjerenstava. (Reagirao je samo Ured pravobraniteljice za ravnopravnost spolova.)

Napad na rodno osjetljivu politiku, koja podrazumijeva i uvođenje načela ravnopravnosti u škole i uvrštavanje učenja o rodu u kurikulum, bez dvojbe je napad na temeljne ustavne vrijednosti i rodno osviještenu politiku koju je Hrvatska počela pro-

voditi još od 1997. kada je uspostavljeno prvo Vladino povjerenstvo za ravnopravnost spolova. Negiranje je to nacionalne politike za promicanje ravnopravnosti, europskog i svjetskog koncepta rodno osviještene politike, nacionalnih zakona i međunarodno priznatih i ratificiranih konvencija i ugovora, poput Pekinške platforme i Konvencije o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena. Ne govori li izostanak oštrije reakcije Vlade i državnih tijela imenovanih s ciljem promicanja i zaštite načela ravnopravnosti spolova i provedbe koncepta rodne politike sve o tome koliko je taj koncept zapravo zaživio u Hrvatskoj?